

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010497
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6719010497.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jozefa Mikluša, na verejnom zasadnutí dňa 20. apríla 2022, v trestnej veci obžalovaného B. S., stíhaného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní bývalej manželky obžalovaného B. S., B. S. a o odvolaní obžalovaného a sestry obžalovaného, I. M., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/36/2019 zo dňa 21.01.2022, takto

rozhodol:

I. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie bývalej manželky obžalovaného B. S., B. S., z a m i e t a.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného B. S. a sestry obžalovaného I. M., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen rozsudkom sp.zn. 4T/36/2019 zo dňa 21.01.2022 uznal obžalovaného B. S. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pričom obžalovaného B. S. ako páchatel'a za dokonaný trestný čin podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. a tiež z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.08.2017 v presne nezistenom čase od 00.00 ho do 01.20 h v obci O. okres H. po predchádzajúcej dohode sa spoločne s obžalovaným B. C. vlámali do rodinného domu č. XXX, ktorého majiteľkou je B. A., nar. X.X.XXXX tým spôsobom, že spoločne vytlačili plastové okno vedúce do kotelne, cez ktoré do priestorov rodinného domu vnikol B. C., ktorý následne na prízemí rodinného domu otvoril veľké okno, cez ktoré do domu vnikol B. S., následne prechádzali jednotlivými miestnosťami, ktoré prehľadávali, pričom v jednej z miestností domu našiel B. S. spať majiteľku domu B. A., ktorú fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral rukami do oblasti tváre a dusil ju paplónom, pričom po tom ako sa B. A. jeho útoku bránila od svojho konania upustil a z domu spolu s B. C. ušli, čím spôsobil majiteľke domu B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, okres H. zranenia a to otras mozgu, zlomeninu dolného konca vretennej kosti s posunom, zlomeninu dolného konca lakt'ovej kosti s posunom, roztrhnutie väzivového spojenia medzi kosťami zápästia a to kosťou člnkovitou akosťou polmesiačkovitou, tržnú ranu na čele vľavo siahajúcu do obočia, mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podliatinami, pomliaždenie hrudníka v oblasti prsníkov s podliatinami, pomliaždenie brucha s podliatinou a pomliaždenie pravého kolena s podliatinou, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia a v trvaní 100 dní a škodu poškodením okna rodinného domu vo výške 50 €,

kde uvedeného konania sa B. S. dopustil napriek tomu, že bol

- pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona účinného do 01.01.2006 odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3T 75/03 zo dňa 10.09.2004, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do

I. NVS, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Pp 81/05 dňa 29.07.2005 so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov,

- pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a iné odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 160/11 zo dňa 30.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To 54/12 zo dňa 04.07.2012, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde z uvedeného výkon bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Košice I. sp. zn. 4 Pp 50/16 dňa 25.07.2016 so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov.

Za to okresný súd obžalovanému B. S. uložil podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného B. S. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému B. S. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/38/2018 zo dňa 11.04.2018, právoplatným dňa 26.04.2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach zostal trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/38/2018 zo dňa 11.04.2018, právoplatný dňa 26.04.2018, nezmenený.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému B. S. uložil tiež ochranný dohľad v trvaní troch rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. okresný súd zároveň obžalovanému B. S. uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks slnečných okuliarov s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát - O. republika.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému B. S. okresný súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej B. A. škodu titulom bolestného vo výške 4.652,- Eur a poisťovni Q., zdravotná poisťovňa, škodu titulom poskytnutej zdravotnej starostlivosti B. A. vo výške 3.553,63 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal ihneď po jeho vyhlásení ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný B. S. a obhajca obžalovaného, a to voči všetkým výrokom rozsudku. Obhajca obžalovaného následne písomne doplnil dôvody odvolania, a to podaním zo dňa 21.02.2022, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 22.02.2022. Obžalovaný B. S. prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolanie odôvodnil tým, že poukazuje na záver znaleckého posudku č. 95/2017, vypracovaný znalcom B.. W. V., ktorý k odpovedi na otázku č. 6 uviedol, že predĺženie obvyklej doby trvania liečby a PN je spôsobené postmenopauzálnou osteoporózou, potencovanou a accentovanou aj poruchou minerálneho metabolizmu v súvislosti s ochorením na štítnu žľazu. Poukázal tiež na to, že samotná poškodená opisovala priebeh napadnutia, podľa ktorého útočník nemohol mať vedomosť o tom, že sa jedná o osobu vyššieho veku, čo bolo zdôraznené aj pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2019, keď obžalovaný uviedol, že on by staršej panej neublížil, kedy doslovne uviedla „Vy ste nevideli, či je tam staršia pani“. Podľa obžalovaného na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák. je potrebný úmysel páchatel'a spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, ktorý v danom prípade preukázateľne chýba, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že útočník nevedel útok voči poškodenej s takou intenzitou, aby mal úmysel privodiť jej ťažkú ujmu na zdraví. Naopak, objektívna ťažká ujma na zdraví poškodenej bola v zmysle znaleckého posudku spôsobená uvedenými zdravotnými ťažkosťami poškodenej, ktoré mali za následok predloženie obvyklej doby trvania liečby a PN, o ktorých však páchatel' nemohol mať žiadnu vedomosť, ako rovnako nemal vedomosť o tom, že sa jedná o osobu vyššieho veku. V danom prípade teda nie je naplnený predpoklad na spáchanie zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 resp. ods. 2 písm. b) Tr. zák., podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., nakoľko páchatel' nemal úmysel spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví, resp. nemal úmysel viesť útok na osobu vyššieho veku, čo má za následok nesprávnu právnu kvalifikáciu daného skutku. Obžalovaný B. S. tiež poukázal na to, že prvostupňový súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného B. C. ako dôveryhodnú a konzistentnú, od ktorej sa v zásadných veciach pri popise podstatných okolností skutku, neodklonil. Naopak, preukázateľné rozpory vo výpovediach obžalovaného, ktoré sa nemali týkať skutku, ale dní predchádzajúcich tomuto skutku, súd vyhodnotil ako skutočnosti, nemajúce závažný vplyv na hodnovernosť výpovede obžalovaného. Obžalovaný B. S. má za to, že súd nesprávne vyhodnotil dôveryhodnosť výpovede obžalovaného B. C. a uviedol, že počas prípravného konania, ako aj počas pojednávania pred prvostupňovým súdom, vypovedal len takým spôsobom, aby sa vyvinil z odsúdenia a následného potrestania zo zločinu ublíženia na zdraví, pričom zodpovednosť za tento zločin sa snažil preniesť na obžalovaného B. S., k čomu účelovo prispôboval aj obsah svojich výpovedí počas trestného konania. Po doručení uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 20.03.2018 muselo byť

obžalovanému B. C. zjavné, že nedokáže poprieť tú skutočnosť, resp. ju logicky zdôvodniť, ako sa jeho DNA našla v peňaženke poškodenej, ktorá sa nachádzala v kuchyni rodinného domu a patrila poškodenej. Bolo mu zjavné, že nemá inú možnosť, ako na základe uvedeného dôkazu priznať, že sa v rodinnom dome v O. v čase skutku skutočne aj nachádzal, avšak od počiatku všetky jeho výpovede smerovali k tomu, že sa ublíženia na zdraví poškodenej nedopustil, pričom na svoje tvrdenie účelovo použil dôkaz, nájdený na mieste činu, a to okuliare z DNA obžalovaného B. S.. Všetky výpovede obžalovaného B. C. boli teda smerované k tomu, aby nebol uznaný vinným zo spáchania zločinu, čo sa mu aj nakoniec podarilo, keď zo strany prvostupňového súdu bol len (výlučne) na základe svojich výpovedí oslobodený spod obžaloby vo veci zločinu ublíženia na zdraví, pričom bol uznaný vinným len z prečinu porušovania domovej slobody. Obžalovaný B. S. nesúhlasí so zdôvodnením prvostupňového súdu, že obžalovaný B. C. vypovedal v rozpore iba v nepodstatných okolnostiach, pričom poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný B. C. vypovedal v absolútnom rozpore vo veci plánovania a prípravy daného skutku, keď vo svojej prvej výpovedi zo dňa 27.06.2018 uviedol, že sa s obžalovaným B. S. stretol v deň pred skutkom, pričom na základe následnej dohody nasledujúci deň išli spoločne do O. autom jeho mamy N. iXX, pričom išli iba sami dvaja a vtedy bol namiesto skutku poprvýkrát. Následne potom, ako obžalovaný B. C. dňa 20.12.2018 sa odmietol konfrontovať s obžalovaným B. S. (s odôvodnením, že tak urobí až na hlavnom pojednávaní) dňa 25.06.2019 vypovedal, že deň, resp. maximálne dve noci pred skutkom bol na mieste činu spolu s obžalovaným B. S., ktorý mu mal vtedy ukázať, o aký dom sa jedná, pričom ich na túto ohliadku mal viesť brat obžalovaného B. C. - X. C., na jeho A. V.. Keď však následne svedok X. C. vo svojom výsluchu dňa 04.07.2019 uvedené skutočnosti poprel (uviedol, že svojho brata na miesto činu neviezol a obžalovaného B. S. ani nikdy nevidel, pričom by si to určite pamätal), s čím zjavne obžalovaný B. C. vopred nepočítal, obžalovaný B. C. opäť zmenil svoju výpoveď, keď na hlavnom pojednávaní dňa 20.11.2019 uviedol, že v čase skutku bol na mieste činu prvýkrát (a bez svojho brata). Obžalovaný B. S. má za to, že nie je možné, aby si obžalovaný B. C. pamätal podrobné okolnosti priebehu skutku na mieste samom, pričom si zmýlil také podstatné okolnosti, a to či sa pri rodinnom dome poškodenej nachádzal pri skutku prvýkrát, alebo si ho bol s obžalovaným B. S. predtým obhliadnuť a na miesto ich bral jeho brat. Obžalovaný B. S. je presvedčený, že zo zmien výpovedí podľa toho, ako vo veci vypovedal brat obžalovaného B. C., ktorý následne výpoveď obžalovaného B. C. nepotvrdil, vyplýva, že obžalovaný B. C. prispôsobuje obsah svojich výpovedí, čo by nedávalo zmysel, keby vypovedal pravdivo o skutku, ako to od počiatku prezentuje a ako jeho výpovede vyhodnotil aj prvostupňový súd. Navyše aj o priebehu skutku priamo v rodinnom dome obžalovaný B. C. uvádza také skutočnosti, ktoré nezodpovedajú vykonaným dôkazom, a to napríklad tvrdenie, že obžalovaní mali mať rukavice, pričom poškodená uvádza, že na páchateľovi rukavice necítila, alebo, keď obžalovaný B. C. nespomína plné igelitové vrecia naplnené vrecami, ale naopak, uvádza, že obžalovaný B. S. začal vynášať nejaké veci a ukladať ich na kopy, pričom z vykonaného dokazovania (z fotodokumentácie z miesta činu a z výpovede poškodenej) vyplýva, že v rodinnom dome boli zbalené veci vo veľkých igelitových vreciach, ktoré boli pripravené na odvoz z domu poškodenej. Na druhej strane prvostupňový súd neuveril tvrdeniam obžalovaného B. S., ktorý v rámci trestného konania od počiatku popieral spáchanie obidvoch trestných činov, pričom tvrdil, že v dome poškodenej sa spolu s obžalovaným B. C. nenachádzal. Naopak, súd pri hodnotení dôkazov poukázal na sťažnosť obžalovaného B. S. zo dňa 26.03.2018, v ktorej mal uviesť, že sa v O. na mieste činu nenachádzal, avšak potom, ako bol dňa 27.06.2018 vypočutý obžalovaný B. C. (ktorý sa vtedy doznal k trestnej činnosti v spolupáchateľstve s obžalovaným B. S.), a potom, ako bolo voči obžalovanému B. S. uznesením zo dňa 13.09.2018 vznesené obvinenie, vo svojej výpovedi zo dňa 18.11.2018 už obžalovaný B. S. priznal, že v obci O. bol, avšak čakal na obžalovaného B. C. v motorom vozidle. K tomuto obžalovaný B. S. uviedol, že trestné stíhanie voči obžalovanému B. S., ako obvinenému zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spáchaného v súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ods. 3 písm. a) Tr. zák., v rámci ktorého bol vydaný napadnutý odsudzujúci rozsudok, bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. začaté voči obžalovanému B. C. (obžalovanému 1/) až na základe uznesenia OR PZ H. zo dňa 13.09.2018. Po vznesení tohto obvinenia na základe uvedeného uznesenia dňa 13.09.2018 obžalovaný B. S. kontinuálne a nemenne popieral spáchanie trestného činu, pričom tvrdil, že čakal obžalovaného B. C. v aute, ktoré bolo odparkované v O.. Tým, že súd pri vyhodnotení dôkazov poukazuje na sťažnosť obžalovaného B. S. voči uzneseniu OR PZ H. zo dňa 20.03.2018, pričom ňou poukazuje na to, že obžalovaný B. S. mal počas trestného konania meniť výpovede podľa toho, ako vypovedal obžalovaný B. C.. Podľa názoru obžalovaného B. S. súd nesprávne danú vec posúdil, keďže poukazuje na podanie obžalovaného B. S., ktoré urobil ešte predtým, ako bolo voči nemu vznesené obvinenie, na základe ktorého bol napadnutým rozsudkom odsúdený, nakoľko pôvodné uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 20.03.2018 bolo následne voči obžalovanému B. S. zrušené uznesením

Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 23.05.2018. Súčasne prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný B. S. vo výpovedi zo dňa 08.11.2018 neuvádza osobu, ktorá mala byť v motorovom vozidle okrem obžalovaného B. C., a to B. S.. K tejto skutočnosti obžalovaný B. S. uviedol, že ako vyplynulo z vykonaného dokazovania (z výpovedí obžalovaného B. S. a z výpovedí svedka B. S.), v rámci pobytu v aute v O. mal obžalovaný B. S. s B. S. sexuálny styk, pričom túto skutočnosť pri svojej prvej výpovedi neuviedol len z obavy, aby sa o tejto skutočnosti nedozvedela manželka obžalovaného B. S.. Obžalovaný B. S. však poukazuje na skutočnosť, že v následnej výpovedi túto osobu, ako aj aktivity s ňou v motorovom vozidle už uviedol a urobil tak skôr, ako mu bola zo strany OČTK oznámená hrozba trestu odňatia slobody na doživotie (trikrát a dosť) - upozornením OR PZ zo dňa 18.04.2019.

Prvostupňový súd (na strane 23 v druhom odstavci rozsudku) spochybňuje dôveryhodnosť svedka B. S., a to najmä pre jeho pomer s obžalovaným B. S., pričom súčasne poukazuje aj na ním uvádzané nezrovnalosti. K tomuto obžalovaný B. S. uviedol, že tento svedok bol prvýkrát vypočutý až dňa 12.06.2019, a teda dva roky po tom, ako sa skutok stal, pričom je zjavné, že presné časové súvislosti, ktoré tento svedok prežil, si nemohol po tak dlhej dobe zapamätať, a to na rozdiel od aktivity pohlavného styku s obžalovaným B. S. v motorovom vozidle, čo je potvrdené tým, že vo svojej výpovedi uviedol, že sa s obžalovanými viezol do O. niekedy v lete XXXX. Čo sa týka na poukazovaný vzťah svedka B. S. s obžalovaným B. S., ktorí mali počas pobytu výkonu trestu pomer a z tohto dôvodu súd považoval tohto svedka za nezainteresovaného vo veci k osobe obžalovaného, obžalovaný B. S. uviedol, že v čase jeho prvotného výsluchu vo veci ani v čase jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní, s týmto svedkom už nemal žiadny kontakt, nestýkal sa s ním, a preto tento svedok nemal dôvod uvádzať nepravdivé skutočnosti. Obžalovaný B. S. v odôvodnení podaného odvolania tiež namietal vyhodnotenie výpovedí svedkyne K. A. (na 24 strane v druhom odstavci rozsudku) a uviedol, že táto osoba nemala prečo vypovedať nepravdu, nakoľko táto osoba nemala žiadny osobný vzťah k obžalovanému B. S., ktorého osobne nepoznala, pričom poznala len priateľský vzťah z minulosti k sestre obžalovaného B. S., I. M.. Výpoveď tejto svedkyne si prvostupňový súd vyhodnotil ako protirečivú, keď na jednej strane mala uviesť, že obžalovaný B. C. voči nej nemal dôveru, avšak na druhej strane sa jej mal priznať zo závažnej trestnej činnosti. K tomuto obžalovaný B. S. uviedol, že túto svedkyňu nepozná a videl ju prvýkrát na hlavnom pojednávaní, avšak z jej výpovede vyplýva, že obžalovaný B. C. u nej opakovane prespával, oslavoval u nej narodeniny a je teda zjavné, že nemali voči sebe len formálny vzťah. Obžalovaný B. C. priznal, že kupoval od nej drogy. To, že uvedená svedkyňa zaslala list sestre obžalovaného až po vyše dvoch rokoch, ako sa informácie od obžalovaného B. C. dozvedela, nevedel obžalovaný B. S. nijako ovplyvniť. Avšak táto svedkyňa tak urobila až počas toho, ako bola vo väzbe, pričom toto podľa obžalovaného B. S. nemôže súvisieť s jej predchádzajúcim životom a aktivitami na slobode, za ktoré doposiaľ je neprávoplatne odsúdená, a to za obzvlášť závažnú drogovú trestnú činnosť na osem rokov výkonu trestu odňatia slobody, ako to uvádza prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný B. S. podané odvolanie odôvodnil tiež tým, že o tom, že na mieste činu nebola preukázaná účasť viacerých osôb, vyplýva aj zo záverov trasologického posudku, keďže bola nájdená trasologická stopa iba jednej osoby. Podľa obžalovaného B. S. prvostupňový súd tiež pochybil, keď nezabezpečil navrhovanú komunikáciu obžalovaného B. C. cez B. prostredníctvom spoločnosti R.. Počas hlavného pojednávania bolo preukázané, že zabezpečená komunikácia medzi obžalovaným B. C. a jeho otcom cez túto aplikáciu bola prázdna, a to napriek tomu, že s množstvom iných osôb sa tam komunikácia nachádza zachovaná. Vzájomnú komunikáciu s otcom priznal aj obžalovaný B. C., pričom nevedel vysvetliť, prečo je táto konkrétna komunikácia prázdna. Jej jediným logickým vysvetlením je to, že obžalovaný B. C. ju vymazal, resp. sprístupnením svojich prístupových údajov do B. dal komunikáciu so svojím otcom vymazať. Túto skutočnosť nedokáže posúdiť znalec (ktorý nemá k dispozícii prístupové kódy R.), ale len spoločnosť R., ktorá jediná má k údajom prístup aj po ich vymazaní zo zariadenia užívateľa. Že je tento dôkaz potrebný na posúdenie veci vyplýva z výpovede obžalovaného B. S., ktorý uvádza, že videl, ako si obžalovaný B. C. píše cez túto aplikáciu (B.) so svojím otcom (ktorého obžalovaný B. S. dobre pozná aj v rámci jeho trestnej činnosti) počas cesty do resp. zo O., pričom je závažné podozrenie, že si podávali informácie o danom skutku, keďže otec obžalovaného B. C. (s prezývkou I.) je osoba z minulosti trestaná.

Obžalovaný B. S. nesúhlasí s tým, že táto komunikácia môže mať len okrajovaný význam pre vec, nakoľko z jej obsahu by bolo možné vyvrátiť všetky výpovede obžalovaného B. C., o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie. Rovnako obžalovaný B. S. má za to, že súd pochybil aj v tom, keď nezabezpečil navrhované dôkazy - prehľad trestných spisov príslušného OO PZ vedených na obžalovaného B. C., ako aj osobný výsluch svedka D. W., ktorými by sa preverila pravdivosť resp. nepravdivosť tvrdení obžalovaného B. C., na ktorej je postavený odsudzujúci rozsudok voči obžalovanému B. S.. Obžalovaný B. S. poukázal tiež na to, že podľa jeho názoru počas prípravného konania boli porušené jeho práva

ako obvineného, resp. povinnosti OČTK stanovené v § 2 ods. 10 Tr. por., kedy v rámci prípravného konania mu boli odmietnuté návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré následne na hlavnom pojednávaní súd už na opätovný návrh vykonal, avšak niektoré dôkazy už vzhľadom na odstup času vykonať nebolo možné (napríklad výpis hovorov, SMS obžalovaných v čase skutku). Tieto dôkazy nemal obžalovaný B. S. možnosť nijako zabezpečiť, pričom je presvedčený, že týmito dôkazmi bola preukázaná jeho nevina. Odôvodnenie podaného odvolania bolo niekoľkokrát doplnené tak zo strany obžalovaného B. S., ako aj jeho obhajcu. Obžalovaný B. S. v doplnených dôvodoch podaného odvolania, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 22.02.2022, uviedol, že okresný súd „vo vyjadrení sa v rozsudku“ rozdelil B. C. výpoveď na dve časti, a to na časť dôveryhodnú a na časť okrajovú. Teda súd sa s jeho výpoveďou vysporiadal nedostatočne, nemôže stačiť len konštatovanie, že je to okrajové a teda nepodstatné. Uviedol, že si pamätal, ako mali údajne vojsť do domu, kto prehľadával akú miestnosť, mal vidieť zo strany obžalovaného B. S. útok na poškodenú, má si pamätať hádku v aute, samotný útek, ale zaujímavé je, že trepe dve na tri, že najprv on mal vidieť v deň skutku dom prvýkrát, potom dva dni pred skutkom. V ďalšom texte doplnených dôvodov obžalovaným B. S. obžalovaný B. S. rozoberá jednotlivé pasáže výpovedí obžalovaného B. C.. Poukazuje na to, že na fotodokumentácii z miesta činu je na fotografii č. 19 zachytené to isté vreco v miestnosti a takisto na fotografii č. 28 a č. 32 a 33, kde je okrem tohto vreca ešte jeden obraz a jeden cestovný kufor na kolieskach, čo by bol schopný kľudne odniesť jeden páchatel'. Poukázal opätovne na to, že potom, čo bola vzatá A. do väzby a drogy neužívala, kontaktovala jeho sestru a povedala aj na súde, s čím sa jej zveril C.. Súd sa len domnieva o nevieryhodnosti A., domnieva sa o nevieryhodnosti S., domnieva sa, že klamal. Poukázal tiež na to, že prokurátorka vstupovala do odpovedí C., keď mu dal otázku, ako by mu radila, čo má vypovedať. C. si to celé vymýšľa, on môže hovoriť o pohybe po dome, o vlastnom pohybe a o vlastnom napadnutí, o jeho vlastnom korení, ktoré uvádza, že mal stratiť obžalovaný B. S.. On hovorí o vlastnej trestnej činnosti a všetci mu to pekne uverili, lebo v dome stratil slnečné okuliare obžalovaného B. S.. Znalec dobu liečenia a PN stanovil na 100 dní. V rozsudku chýba objektívne posúdenie presného času liečenia, pri ktorom závažne ovplyvňoval obvyklý spôsob života poškodenej. Súd neposudzoval, že ak zlomenina dlane poškodenej pri obrane mala spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, či úder páchatel'a, pri ktorom došlo k takémuto zraneniu, bol úmyselným konaním, ktorý mal spôsobiť poškodenej také zranenie alebo ak aj vedel, že takýmto spôsobom uvedeným v zákone, môže porušiť alebo ohroziť záujem chráneným týmto zákonom, alebo z primeraných dôvodov sa spoliehal, že takéto porušenie nespôsobí, alebo nevedel, hoci o tom mal vedieť, vzhľadom na okolnosti, či páchatel' chcel úmyselne spôsobiť takéto zranenie a obžalovaný B. S. je toho názoru, že toto súd mal posudzovať a v rozsudku toto chýba. Súd si po svojom vysvetlení vyjadrenie znalca B.. U. Q. z odvetvia trasológie, keď v rozsudku uvádza, že v skutočnosti znalec len vylúčil to, že by sa na mieste skutku pohybovali dve osoby v rovnakých topánkach, resp. s rovnakým vzorom na подошve, že neuviedol však to, že by na mieste skutku bola len jedna osoba. Znalcovi bola položená na súde otázka, či sa jednalo o obuv jednej alebo viacerých osôb. Znalec uviedol: „Nepredpokladám, že by sa jednalo o dve osoby, ktoré boli v čase skutku na mieste činu s rovnakým vzorom подошiev“, čo podľa obžalovaného B. S. tiež znamená jedného páchatel'a na mieste činu. Obžalovaný B. S. v závere uviedol, že ak by mal pravdu on a mal by pravdu aj S., A. a C. si to celé vymyslel pre svoju obranu, tak v rozsudku okresného súdu priebeh skutku nie je jediný objektívne možný. Prichádza do úvahy aj iný scenár a nie na jeho, S. a A. základe, ale na základe poškodenej, DNA C. na peňaženke, trasologických stôp, na základe výpovede B. C. 27.06.2018, výpoveď 25.06.2019 a nakoniec si to B. C. mal popliesť a zmeniť si skutok a jeho za iného spolupáchatel'a.

Okresnému súdu bolo dňa 03.02.2022 doručené aj podanie B. S., označené ako odvolanie proti rozsudku okresného súdu sp.zn. 4T/36/2019. B. S. uviedla, že podáva odvolanie v prospech jej exmanžela B. S., a to voči všetkým výrokom rozsudku, lebo vie, že jej exmanžel tento skutok nespáchal a trest uvedený súdom v trvaní 20 rokov, vníma ako doživotný trest. Poukázala na to, že keď začali chodiť domov predvolania k polícii, bol doma, veľa sa rozprávali o tom a ona je presvedčená, že to neurobil. Priznal sa jej, že v deň, keď sa vozili na dákom aute s C., tak ju podviedol s dákom chlapom. Ostala zaskočená, toto nečakala, o to viac mu verí, že to nespáchal. C. pozná len z počutia, je to narkoman, páchal trestnú činnosť. Údajne vo svoj prospech donášal na ľudí. C. len využil situáciu, že stratil v dome B. okuliare, a tak ho C. obvinil. Uviedla tiež, že s obžalovaným B. S. majú spolu dve deti, jedno je ešte maloleté a veľmi trpia za to, aký trest mu bol uložený. Uvedomuje si, že každý trestný čin musí byť potrestaný, ale 20 rokov ani za vraždu nedávajú.

Okresnému súdu bolo dňa 03.02.2022 doručené aj odvolanie podané sestrou obžalovaného B. S., I. M., ktorá ho odôvodnila tým, že toto rozhodnutie je neakceptovateľné. Jej brat to neurobil, za čo bol odsúdený. Je všeobecne známe, že B. C. si to celé vymyslel. Oklamal vyšetrovateľa. Priznal, že bol v tom dome pred súdom a nielen pred ním, dokonca sa priznal aj K. A., že klamal na brata. Jej brat

nebehal od apríla po vonku z dôvodu zdravotného a keďže bývajú na spoločnom dvore, videla ho stále doma. Celé si to C. vymyslel a je to na veľkú hanbu, že v roku 2022 v tomto štáte takto nespravodlivo rozhodujú súdy, o ktoré by sme sa mali opierať. Súd uveril takému, akým je C., čo vlastná rodina sa mu otočila chrbtom. Trest 20 rokov si má jej brat odpykať na základe, že C. mal bratovu šiltovku s okuliarmi. Uviedla, že jej písala K. A. viackrát, ale listy od nej nedostala, tak K. napísala na adresu svojej dcéry, aby jej dcéra list dala. V tomto liste píše, s čím sa jej priznal C., ten list dala obhajcovi. V závere navrhla, aby krajský súd vec vrátil okresnému súdu pre nedostatok dôkazov a nedostatočné preverenie C. tvrdení. Dňa 04.03.2022 boli zo strany obžalovaného B. S. opätovne doplnené dôvody odvolania, pričom znova poukazuje na rozpory vo výpovediach obžalovaného C.. Prostredníctvom obhajcu obžalovaného B. S. boli dôvody odvolania doplnené opätovne 19.04.2022, kde znova bolo poukazované na jednotlivé pasáže výpovedí tak obžalovaného C., poškodenej B. A., svedka B. S., na znalecký posudok B.. U. V. a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní 12.11.2021.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného B. S. v konečnom návrhu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) eventuálne aj d) Tr. por. a vrátil vec okresnému súdu, aby znova vec prejednal a rozhodol, nakoľko sa v konaní priklonil k verzii C. a nie k verzii obžalovaného S., pričom nevykonal všetky navrhované dôkazy. Ak by odvolací súd mal ale za to, že postup navrhovaný obžalovaným S. nie je správny, navrhol obhajca obžalovaného S. podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť, nakoľko má za to, že skutok nespáchal obžalovaný S.. Eventuálne navrhol, aby odvolací súd posúdil skutok nie podľa § 155 Tr. zák., ale podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd tak odvolanie obžalovaného, ako aj osôb oprávnených podať odvolanie, zamietol podľa § 319 Tr. por., nakoľko rozsudok na rozdiel od obhajoby považuje za zákonný a správny, a to vo všetkých jeho výrokoch.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí pripojil k vyjadreniu svojho obhajcu. Uviedol, že toto konanie za štyri roky je pre neho nočnou morou, je to celé založené na narkomanskej výpovedi jeho spoluobžalovaného. Uviedol tiež, že je rozvedený od minulého roku.

Verejné zasadnutie krajský súd vykonal v neprítomnosti I. M., sestry obžalovaného, v neprítomnosti B. S., bývalej manželky obžalovaného B. S. a poškodenej B. A., ktoré svoju neúčasť na verejnom zasadnutí neospravedlnili.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, posudzujúc jednotlivé podané odvolania, v prvom rade skúmal, či všetky podané odvolania boli podané osobami, oprávnenými na podanie odvolania.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Krajský súd po zistení, že odvolanie v prospech obžalovaného B. S. podala aj jeho bývalá manželka, B. S., dospel k záveru, že v prípade podaného odvolania B. S. ide o odvolanie, podané osobou, ktorá nie je osobou uvedenou v citovanom § 308 ods. 2 Tr. por., teda, že ide o odvolanie podané osobou neoprávnenou.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znova podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Keďže odvolanie podané B. S. ako bývalou manželkou obžalovaného B. S. bolo podané osobou neoprávnenou, odvolací súd odvolanie bývalej manželky obžalovaného B. S., B. S., podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na základe odvolania obžalovaného a sestry obžalovaného, I. M., zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami, v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozhodnutia o vine a treste ako aj o náhrade škody, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré odvolaniami vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por.

Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že tak odvolanie obžalovaného B. S. a aj sestry obžalovaného I. M. neboli podané dôvodne.

V prvom rade krajský súd musí konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, týkajúcom sa obžalovaného B. S., má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti, podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu obžalovaného B. S..

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní vykonal výsluchy obžalovaného B. C., výsluch obžalovaného B. S., výsluch svedkyne poškodenej B. A., svedkyne B. A., svedka B. S., svedkyne K. A., svedkyne I. M.. Bola prečítaná výpoveď svedka X. C.. Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa B. W. S., znalkyňa M. K. V., znalkyňa B. A. R., znalec B. W. V., znalec B. U. Q.. Podľa § 272 ods. 3 Tr. por., okresný súd odmietol návrhy obžalovaného B. S. na vykonanie dôkazov, a to vypočutím svedka D. W., zabezpečením komunikácie z aplikácie B. prostredníctvom spoločnosti R., zabezpečením spisov z príslušného OO PZ, týkajúcich sa trestných činov vlámania do rodinných domov v O. za obdobie od 01.07.2017 do 01.10.2017 a nariadenia znaleckého dokazovania k zhodnoteniu hodnovernosti výpovede obžalovaného B. C. a návrh na vykonanie rekonštrukcie skutku na mieste samom, nakoľko považoval skutkový stav za ustálený z iných už skôr vykonaných dôkazov.

Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k správne mu záveru, že obžalovaný B. S. sa dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pričom obžalovaný B. S. ako páchatel' za dokonaný trestný čin podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák.

Vina obžalovaného B. S. je preukázaná hlavne výpoveďou spoluobžalovaného B. C. a v neposlednom rade závermi znaleckého posudku, kde bol vyhodnotený a stotožnený DNA profil obžalovaného B. S. na slnečných okuliaroch, nájdených na mieste skutku pri posteli, kde bola poškodená napadnutá.

Krajský súd sa stotožňuje v celom rozsahu s vyhodnotením jednotlivých dôkazov vo vzťahu k obžalovanému B. S. a tiež s posúdením jeho obrany tak, ako ju vyhodnotil okresný súd na strane 21 až 24 odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i na právne posúdenia konania obžalovaného B. S. sa podrobne, dostatočne a presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku ESLP vo veci N. vs. R. zo dňa 19.12.1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke obžalovaného B. S., že v danom prípade nie je naplnený predpoklad na spáchanie zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a s ňou súvisiacim ďalším námietkam, odvolací súd uvádza, že v prípade zločinu ublíženia na zdraví ide o úmyselný trestný čin. Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačí zistenie, že páchatel' vedel, že svojim konaním môže ťažší následok spôsobiť a bol s tým uzrozmene ný. Na takéto uzrozmene nenie z dôkazného hľadiska možno usudzovať najmä zo spôsobu vykonania útoku, jeho intenzity a najmä z toho, proti ktorej časti tela útok smeroval.

Dokazovaním, hlavne zo znaleckého posudku B. W. V. a tiež z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že poškodená bola veľmi spredu bitá opakovanými údermi. Útok bol primárne vedený na prednú časť tela, na tvár, hrudník a brucho. Poškodená utrpela otras mozgu, zlomeninu dolného konca vretennej kosti s posunom, zlomeninu dolného konca lakťovej kosti s posunom, roztrhnutie väzivového spojenia medzi kosťami zápästia a to kosťou člnkovitou a polmesiačkovitou, tržnú ranu na čele vľavo siahajúcu do obočia, mnohopočetné pomliaždeniny tváre s podliatinami, pomliaždenie hrudníka v oblasti prsníkov s podliatinami, pomliaždenie brucha s podliatinou, pomliaždenie pravého kolena s podliatinou. Zlomeniny vretennej a lakťovej kosti nad pravým zápästím vznikli silným tupým úderom päste do dlane pravej ruky, počas toho ako si poškodená rukami chránila hlavu pred útokom vedeným údermi pästí. Jeden z

úderov jej zasiahol ľavú nadočnicovú oblasť, kde jej zmliaždil a roztrhol kožu. Aj ostatné pomliaždeniny s podliatinami vznikli následkom tupých úderov pästí.

Vzhľadom na spôsob vykonania útoku, jeho intenzitu a najmä to, že smeroval prevažne na hlavu poškodenej, ktorú si poškodená bránila rukami, možno jednoznačne uzavrieť, že skutok tak ako je opísaný v skutkovej vete napĺňa všetky znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa nenaplnenia znakov zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. neboli teda dôvodné.

Čo sa týka námietok obžalovaného B. S. týkajúcich sa dôveryhodnosti výpovedí obžalovaného B. C., k tomu odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu na strane 21 druhý odsek a na strane 22, ktoré dôvody si odvolací súd osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. To isté platí i vo vzťahu k námietkam odvolateľa ohľadne hodnotenia výpovedí svedkov S. a A., ktorých dôveryhodnosť výpovedí bola podrobne vyhodnotená prvostupňovým súdom na str. 23 a 24, ktoré dôvody si odvolací súd taktiež osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Ani námietka týkajúca sa vyhodnotenia záverov znalca B. U. Q. nebola dôvodná. Znalec len vylúčil to, že „nepredpokladá, že by sa jednalo o dve osoby, ktoré boli v čase skutku na mieste činu s rovnakým vzorom подоšiev“, čo neznamená, že by na mieste činu v čase skutku neboli dve osoby.

Krajský súd považuje za potrebné k odvolacím námietkam obžalovaného B. S. všeobecne zdôrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich. No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadnuť na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov a teda, či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú nimi predkladanými dôkazmi, resp. argumentami nielen osvedčené, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť a teda do akej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

Výsledky vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom preukázali, že obžalovaný B. S. sa dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., pričom obžalovaný B. S. ako páchatel' za dokonaný trestný čin podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu uloženého obžalovanému B. S., odvolací súd sa stotožňuje s výrokom súdu prvej inštancie aj v tomto smere. Prvostupňový súd správne ustálil, že obžalovaný B. S. má jeden záznam v registri priestupkov, a to pre priestupok v doprave za jazdu bez vodičského oprávnenia. Má päť záznamov v odpise registra trestov, okrem iných pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 01.01.2006, kedy bol odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/75/03 zo dňa 10.09.2004, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny, z ktorého bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Banská Bystrica rozhodnutím pod sp.zn. 1PP/81/05 zo dňa 29.07.2005 so skúšobnou dobou v trvaní štyroch rokov a pre prečin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/160/11 zo dňa 30.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/54/2012 zo dňa 04.07.2012, za čo mu bol uložený nepodmienečný súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pre výkon

ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, kde z uvedeného výkonu bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Košice I sp.zn. 4PP/50/16 zo dňa 25.07.2016 so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov. Okresný súd správne konštatoval, že v prípade obžalovaného B. S. prichádzalo do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie, pretože sa daného skutku dopustil, hoci bol v minulosti už za trestný čin (uvedený v ust. § 47 Tr. zák.) dvakrát potrestaný. Okresný súd však prihliadnuc na okolnosti daného prípadu uložil obžalovanému B. S. súhrnný trest vo výmere 20 rokov, pričom zároveň zrušil výrok o treste ukladany obžalovanému B. S. v konaní Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/38/2018 zo dňa 11.04.2018, právoplatným dňa 26.04.2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Keďže obžalovaný B. S. bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, okresný súd správne obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd nepochybil ani v tom, keď obžalovanému B. S. podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad v trvaní troch rokov, pretože obžalovaný už bol v minulosti dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a znovu je mu ukladany nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže sú pochybnosti o tom, či po výkone trestu povedie riadny život. Okresný súd zároveň rozhodol správne o uložení trestu obžalovanému, a to trestu prepadnutia veci, 1 ks slnečných okuliarov. V neposlednom rade okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o náhrade škody, ktorej výšku obžalovaný B. S. nijakým spôsobom nerozporoval. Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolania zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, považoval krajský súd odvolanie obžalovaného B. S. ako aj sestry obžalovaného, I. M., za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol o odvolaní obžalovaného B. S. a sestry obžalovaného I. M. tak, že ich zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.